Jana Teleki

Keď satira zabíja

aurorespekt.sk

© Jana Teleki

Photographs © Ľuboš Bechný

Vydal TEPIS s.r.o. v roku 2015 ako svoju prvú publikáciu

Vytlačili Tlačiarne Kežmarok GG, spol.s.r.o.

ISBN 978 – 80-972140-0-5

euroresspekt.sk

Kto použije násilie v pôsobiť na výkon právomocí orgánu štátnej správy a samosprávy, súdu alebo iného štátneho orgánu, potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov. Odňatím slobody na desať až pätnásť rokov sa páchateľ potresce, ak uvedeným trestným činom uvedeným v odseku 1 spôsobí smrť.

§153, odst. 3 Trestného Zákona

euroespekt.sk

Memento:

Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť osobnej slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Ústava Slovenskej Republiky, článok 17. odsek 2

Sudca skladá do rúk prezidenta Slovenskej republiky tento sľub: Sľubujem na svoju česť a svedomie, že sa budem spravovať ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a zákonmi, budem vykladať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.

Ústava Slovenskej Republiky, článok 145. odsek 4

Prokurátor vykonáva svoje úlohy na základe zákona a prostriedkami ustanovenými zákonom. Pri plnení úloh je prokurátor povinný
a) podľa najlepšieho vedomia a svedomia uplatňovať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, medzinárodné zmluvy vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy,
b) rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť, základné ľudské práva a slobody a vyvarovať sa akejkoľvek diskriminácie.

Zákon o prokuratúre § 7

Generálny prokurátor skladá do rúk prezidenta Slovenskej republiky tento sľub: „Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a medzinárodné zmluvy vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom a presadzovať a upevňovať zákonnosť.“

Zákon o prokuratúre § 7

Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“

Prísaha policajta §17 zákona o štátnej službe č. 73/1998 Zbierky zákonov

eurorespekt.sk

Jana Teleki

Keď satira zabíja

euroresspekt.sk

na Slovensku po slovensky...

Uverili by ste, ak by Vám niekto povedal, že slovenské brachiálne zložky sú schopné šestnásť rokov trestne stíhať novinára pre uverejnenie anonymnej veršovanej satiry na dvadsiatej strane v regionálnom týždenníku za názov článku, či za článok, ktorého nie je autorom?

Vlastne ani ja nie a keby mi prokurátorka krajskej prokuratúry v Trenčíne JUDr. Slabá v roku 2000 neobjasnila, aké závažné dopady pre spoločnosť má zverejnenie anonymnej veršovanej satiry na dvadsiatej strane regionálneho týždenníka a moju spoločenskú nebezpečnosť sa nerozhodli dať posúdiť v roku 2013 znalcom psychiatrom, dodnes neviem, aký závažný trestný čin som spáchala.

Pred niekoľkými týždňami uplynulo šestnásť rokov od začiatku prenasledovania mečiarovským justičným odpadom, zastávajúcim vysoké posty v brachiálnych zložkách dodnes.

Po šestnástich rokoch politického prenasledovania predstaviteľmi štátnej moci považujem za vhodné popísať moje dlhoročné skúsenosti v pozícii páchateľa závažnej trestnej činnosti, neskôr pani obžalovanej, neštandardné postupy polície a justície, falšovanie a pozmeňovanie úradných záznamov, svedeckých výpovedí, falšovanie zápisníc, odstraňovanie nevhodných listín zo spisu, choré výroky sudcov a prokurátorov v rozpore so zákonom, ako aj spôsoby zneužívania psychiatrie voči obvineným v ponovembrových politických kauzách.

Počtom zápisov v registri páchateľov trestnej činnosti môžem konkurovať ktorémukoľvek recidivistovi. Jediný rozdiel je v tom, že všetky trestné konania vedené voči mne súvisia s jedným trestným skutkom - publikovaním anonymnej veršovanej satiry v roku 1998.

Prvé trestné konanie vedené od roku 1998 vo veci zverejnenia satiry pre trestný čin útoku na verejného činiteľa tlačou v súbehu s ohováraním, bolo v roku 1999 právoplatne ukončené uznesením o zrušení obvinenia z dôvodu, že satira nenapĺňa znaky trestného činu a nie je žalovateľná ani v trestnom konaní.

eurorespekt.sk

Druhé trestné konanie vedené pre zverejnenie tej istej satiry pre paragraf útoku na verejného činiteľa tlačou v súbehu s ohováraním vedené nezákonne od roku 2000 roku 2011, slovenská justícia zastavila s odôvodnením, že trestnému konaniu bráni prekážka res iudicata, spočívajúca v právoplatnom rozhodnutí z prvého konania. Jedenásťročný štátny teror odôvodili tým, že justičná prax pri posudzovaní prekážky res iudicata a následne zásady „ne bis in idem" vychádzala z prevažne nesprávneho predpokladu a orgány činné v trestnom konaní i súd sa riadili nejednotnou právnou praxou… Tretie trestné konanie mi priniesla kritika dvoch trestných konaní v jednej trestnej veci pre TV Markíza v roku 2008. Trestné konanie, ktoré ma vyhnalo za hranice, k opusteniu rodiny v júni 2014, prokurátorka krajskej prokuratúry zastavila s odôvodnením, že hodnotiaci úsudok, ktorý sa mi kládol za vinu, nie je trestným činom. Pod pojmom páchateľ závažnej trestnej činnosti si väčšia časť občanov predstaví člena organizovanej trestnej skupiny, podpaľača, vraha atď.... mala som podobné predstavy o páchateľoch závažných trestných činov, kým som nezistila, že bežná prax je iná...

Ak sa „dlhoroční priatelia" pôsobiaci v brachiálnych zložkách rozhodnú nepohodlnú osobu zničiť, v priebehu niekoľkých týždňov zvládnu vyrobiť nielen trestný spis a pripraviť podmienky na vzatie do väzby, ale dokážu súdiť pre paragraf niekoľko rokov zrušený. Predovšetkým ak niekto ohrozí ich pozíciu v brachiálnych zložkách, sú schopní ísť cez mŕtvoly, nič ich nezastaví. Na každého sa paragraf nájde...

Chýba skutok? Trestný zákon ich obsahuje kvantum, policajt už nejaký priradí...

šikanovaná mocou...

Kruté príbehy z päťdesiatych rokov dvadsiateho storočia poznala som predovšetkým z rozprávania starého otca, na kolektivizáciu a šesťdesiatyôsmy spomínali moji rodičia ako na tragédiu, ku ktorej nikdy nemalo dôjsť...

Komunistické vyvlastňovanie posledných pozemkov našej rodiny Miestnym národným výborom v Dražovciach, ktoré začalo v roku 1981, som reálne vnímala, nakoľko súdruhovia s tromi ľudovými, ako ich volal starý otec, nám vyvlastnili okrem nezastavanej plochy pozemku aj časť s rodinným domom, ktorý stavali moji rodičia. Šestnásť rokov chodila moja mama v pravidelných

euroespekt.sk

intervaloch na súdne pojednávania, šestnásť rokov žila v strachu, že prídeme o domov.

Šestnásť rokov začínali a končili všetky rozhovory vetou: „Čo nám chcú ešte vziať?“

Súdne pojednávanie v prospech mojej rodiny bolo definitívne ukončené v roku 1997 a ja som bola presvedčená, že súdne spory s politickým podtónom pre našu rodinu konečne skončili a ani v najhoršom sne by ma nenapadlo, že od roku 1998, deväť rokov po páde totality, budem dlhých šestnásť rokov profesijne degradovaná a ľudsky ničená politickou mocou.

Politické kauzy nie sú neriešené v súlade s trestným zákonom, trestným poriadkom, Ústavou Slovenskej republiky, Európskymi normami. Neriadia sa zdravým rozumom, ale svojvôľou zadávateľov. Politické kauzy sú burinou, ktorú Slovensko za dvadsaťpäť rokov nedokázalo odstrániť.

Nie je podstatné, či údajný páchateľ vôbec nejakú trestnú činnosť spáchal, či skutok, ktorý sa mu kladie za vinu je trestným činom... Podstatná je systematická likvidácia nepohodlnej osoby.

Šestnásť rokov nezákonného konania zbavilo aj idealistu ako som ja poslednej pozitívnej myšlienky v súvislosti so silovým rezortmi. Šestnásť rokov som s otvorenými ústami a zastaveným dychom sledovala, kam dokáže zájsť ľudská nenávisť a akých zvrhlostí sú schopné dopustiť sa orgány činné v trestnom konaní opojené mocou. Ľudia s vysokoškolským diplomom, ktorí majú z moci úradnej zabezpečiť výkon spravodlivosti, dozor nad výkonom spravodlivosti a v súlade so zákonom spravodlivo posúdiť vec. Pozorovala som, ako sa nezávislé orgány moci postupne menili na bábky v rukách politikov a stávali sa nástrojom na likvidáciu politických oponentov. Arogancia, bohorovnosť, povrchnosť, hlúposť a v neposlednom rade zbabelosť ovládli nielen slovenskú justíciu, politiku, média, ale postupne väčšinu spoločnosti. Nekonečná zbabelosť sa spravidla prejavovala po zverejnení mien a konkrétnej trestnej činnosti nimi páchanej. Dovolím si tvrdiť, že v týchto momentoch sa elegantne prejavovalo ich skutočné ego a neprirodzene nízky intelekt.

eurorespekt.sk

deň, keď som prehrala život...

V nedeľu 26. septembra 1998 som od rána pobehovala po dome a s napätím očakávala ohlásenie výsledkov volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, aj keď z neoficiálnych výsledkov zverejnených v noci bolo jasné, že Mečiar už vládu zostavovať nebude.

Vládna koalícia SDK, SDĽ, SMK a SOP získala ústavnú väčšinu, obsadením 93 poslaneckých kresiel v Národnej rade Slovenskej republiky a keby sa predstavitelia nezačali požierať už pri zostavovaní vlády a obsadzovaní postov, nepochybne by voľby v roku 1998 patrili k najkrajším udalostiam v histórii novodobých dejín.. Hnutie za demokratické Slovensko s 27 % a 43 mandátmi v ten deň nastúpilo na cestu k postupnému zániku.

Od vzrušenia som nedokázala ani zaspať a ráno som zavolala Ing. Petrovi Orbánovi, primátorovi Zlatých Moraviec, najslušnejšiemu primátorovi akého som poznala:

„Vyhrali sme voľby!“

„Neteš sa, HZDS tu bude strašiť minimálne do roku 2010,“ zareagoval sucho...

eufória...

Obrovská, nefalšovaná radosť z volebného prepadu HZDS a z deväťdesiatich troch mandátov predpokladanej koalície sa dala snáď prirovnať iba eufórii novembra 89.

Hoci moja generácia po udalostiach v novembri 1989 bola označovaná termínom „stratená“, vždy som bola presvedčená o výhodách ľudí narodených v rokoch 1962-68. Poznali sme dôverne „výdobytky socializmu“ a boli presvedčení, že november 89 nám otvoril úžasnú možnosť vzdelávania a cestu osobnostného rozvoja. Boli sme vo veku, kedy má človek dostatok energie nasávať vedomosti, tendencie presadzovať prirodzené hodnoty a záujem meniť spoločnosť.

Podobné pocity lomcovali nami v roku 1998, väčšina z nás verila v opätovnú obrodu spoločnosti a návrat k prirodzeným hodnotám. Dnes viem, že z

eurorespekt.sk

moja generáciia už v roku 1998 bola iba konzumentom výdobytkov kapitalizmu bez ideálov. Generáciou, ktorá si rýchlo osvojila zákony džungle. Sľuby novej vlády uviazli v predvolebnej kampani, súdny systém postupne prepadal do oveľa väčšieho marazmu, konkurzná mafia vo veľkom štýle začala ťaženie. Voľby 1998 môj život obrátili naruby za publikovanie anonymnej veršovanej satiry som bola obvinená pre útok na verejného činiteľa tlačou v súbehu s ohováraním. Vo voľbách som prehrala šestnásť rokov života.

Šestnásť rokov života s nálepkou páchateľa závažnej trestnej činnosti hodnotím iba z hľadiska ziskov a strát. Stratila som možno všetky ilúzie o príslušníkoch brachiálnych zložiek, zúžilo sa i portfólio ľudí považovaných pred rokmi za priateľov a zmenil sa môj názor na mnohých - najmä „renomovaných". Verím iba sebe, odbúrala som rešpekt pred uniformovanými darebákmi s okrúhlou pečiatkou a policajnou plackou v ruke, či v talároch. Získala som vedomosti v oblasti trestného práva, spoznala veľa slušných ľudí, ktorí z vysokých postov brachiálnych zložiek štátu odišli, nakoľko odmietali viesť konania trestné aj pred súdom v rozpore so zákonom. Viem, čo je demokracia i cena slobody slova. Bohužiaľ, na Slovensku je demokracia v ústach politikov zvyčajne pred voľbami a sloboda slova v ústach novinárov v čase uhorkovej sezóny...

eurorespekt.sk

začiatok... podnet, ktorý nebol podaný

Popoludní dvadsiateho siedmeho novembra 1998 som cestovala do Nitry, keď mi telefonicky môj vtedajší kolega a neskorší manžel Ing. Teleki oznámil, že ma v budove redakcie hľadal príslušník polície. Gaduš ma chcel vypočuť vo veci podania trestného oznámenia pre trestný čin útoku na verejného činiteľa spáchaný v jednočinnom súbehu s trestným činom ohovárania. Manžela pohoršilo, že vyšetrovateľ nevedel objasniť ani skutočnosť, kto a kedy podal trestné oznámenie.

Vyšetrovateľ Ing. Dušan Gaduš mňa poctil svojou návštevou v nedeľu vo večerných hodinách počas uzávierky týždenníka. Riešenie závažnej trestnej činnosti neznieslo odklad. Požiadala som Ing. Telekiho, aby prišiel do budovy firmy THI, v ktorej sídlila v uvedenom období redakcia periodika Aspekt, kde som vtedy ešte ako Jana Koleničová bola konateľkou. Gaduš nevedel uviesť, kto podal trestné oznámenie za ohováranie a šírenie nepravdivých informá-

cií, ku ktorým malo vraj dôjsť tromi článkami uverejnenými v týždenníku Aspekt, či občan alebo oficiálny zástupca samosprávy.

Nepredložil oznámenie o začatí vyšetrovania a nepoznal číslo vyšetrovacieho spisu. Sústavne zdôrazňoval, že nie je potrebné sa k žiadnym skutočnostiam vyjadrovať, stačí zverejniť meno autora textu, či vydať originál uverejneného príspevku. „Primátor slúži privatizérom alebo choré aktivity primátora mesta“ budem mať „svätý pokoj“. K ďalším dvom textom, ktoré vyšetrovateľ preveroval, sa vyjadriť nevedel, nepoznal ani názvy textov.

Po odchode Gaduša som sa spýtala redaktorov, aký majú názor na uvedenú problematiku i texty. Z vyjadrenia Martina Dubca som zistila, že uvedený príspevok ho zaujal, vykonal obhliadku prístupovej cesty ku škole a skontaktoval sa s riaditeľom základnej školy s Ladislavom Šajtlavom, ktorý poskytol redakcii kópie všetkých relavantných rozhodnutí. Martin Dubec pripravil reportáž „Pripravte si čižmy, montérky a baterky, ideme do školy“.

Po naštudovaní uvedených rozhodnutí, ako aj konzultácii s pracovníkom Okresného úradu odboru životného prostredia, jednoznačne vyplynulo, že nielen informácie pisateľa listu, ale aj Martina Dubca zverejnené v týždenníku Aspekt, boli pravdivé.

Po odmietnutí vydať originál uverejneného príspevku nás vyzval, aby sme sa na druhý deň dostali k výsluchu. Predvolanie na podanie vysvetlenia sme ako konatelia spoločnosti prevzali o deň neskôr. Na základe čoho vyšetrovateľ Ing. Gaduš konal, sme dostali o deväť rokov neskôr. Na Hlavnom pojednávaní v roku 2007 v rámci výsluchu svedka uviedol, že JUDr. Loduhová ani Ing. Lackovič podnet písomnou formou ani ústne nepodali, konal na pokyn riaditeľa Stanislava Bačíka.

eurospekt.sk

názory postrehy....

Na základe podnetov, príspevkov, dokumentov a vysvetlení podaných občanmi Považskej Bystrice sa vedenie vydavateľstva rozhodlo zverejniť spomínané problémy občanov zavedením rubriky Názory, postrehy. Vychádzajúc z ustanovenia o obecnom zriadení zamestnanci obecného úradu boli povinní poskytnúť tieto informácie. Jednalo sa o podozrenia z obchádzania pravidiel rozpočtu obce.

Zodpovední a volení zástupcovia samosprávy sa k podnetom a sťažnostiam občanom nevyjadrili ani individuálne, ani formou uznesenia a k daným podozreniam neprijali ani opatrenie k vykonaniu kontroly.

Vzhľadom na pretrvávajúce sťažnosti občanov a zhromažďujúce sa nové podnety poukazujúce na nedovolené zaobchádzanie s majetkom obce, na podozrenie z prednostného prideľovania zákaziek, prenajímanie majetku právnickým a fyzickým osobám, kapitálovo a personálne prepojeným s volenými a menovanými zástupcami mesta, sme položili otázky prostredníctvom tlače starostovi obce, ktorý v zmysle zloženého sľubu bol povinný zabezpečiť výkon predmetného zákona a realizovať podklady a výkon kontroly.

Na otázky nebola poskytnutá občanom Považskej Bystrice žiadna odpoveď, ale naopak, bolo vyvinuté maximálne úsilie na obmedzovanie práva na slobodu prejavu a práva na informácie. Primátor na zverejnené otázky, samozrejme, nikdy nereagoval.

Nedostatky, podnety a sťažnosti občanov primátor Ing. Ľuboš Lackovič ignoroval. Miesto poskytnutia informácií v zmysle zákona, reagoval zastrašovaním vydavateľa prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní a názory občanov vyhlasoval za klamlivé informácie, ktoré redakcia o ňom účelovo rozširuje pred komunálnymi voľbami.

Vzhľadom k tomu, že zamestnanci obecného úradu a poslanci mestského zastupiteľstva odmietali poskytnúť informácie z obavy pred ich zneužitím, bol dôvod na podozrenie, že primátor mesta Ľuboš Lackovič účinne obmedzuje výkon ich funkcie a úmyselne nerieši a neodpovedá na žiadny podnet občanov.

Obsah podnetov občanov zhromaždených v redakcii poukazoval na závažné nedostatky pri riadení obce, hospodárení a používaní prostriedkov zahrnutých v príjmovej a výdavkovej časti rozpočtu mesta, ako aj na obmedzovanie rozpočtu mesta a výkon práv obce, voči majetku, ktorý mu bol zverejnený občanmi na základe zákona.

... cenzúra...

Výraz cenzúra tlače bol fixovaný v mojej hlave na obdobie do roku 1989. Nemala som ani len predstavu, akým spôsobom je možné politikmi a brachi-

eurorespekt.sk

álnymi zložkami obmedzovať slobodu prejavu, nakoľko som v tom období v médiách nepracovala.

Cenzúra, predvedená amatérskym súborom policajného zboru, bude u mňa nepochybne patriť k neopakovateľným zážitkom na celý život.

Začiatkom roku 1999 začali redakciu týždenníka Aspekt atakovať policajné orgány, ktoré sa intenzívne venovali vydavateľskej činnosti. Nadstrážmajster Urgoš dennodenne otravoval redakciu s nezmyselnými žiadosťami o poskytnutie dokladov k vydavateľskej činnosti, ktoré v tom období neboli zavedené.

Žiadal predložiť povolenie, na základe ktorého môžem publikovať texty o meste Žilina, texty o meste Trenčín, povolenie na predaj Aspektu v Žilinskom kraji a množstvo ďalších nezmyslov. Samozrejme s upozorňovaním a hrozbami, že pokiaľ potvrdenia nedodám, bude činnosť týždenníka Aspekt ukončená. Nezmyselné Urgošove požiadavky nebolo možné brať vážne, jednoducho sme ho ignorovali.

Ukončením činnosti týždenníka poverili riaditeľa obvodného oddelenia Holáka. Pri pohľade na Holákovu tvár bolo jasné, že vybrali najvydierateľnejšieho. Vysvetlil mi, že nie je zaujatý voči Aspektu, rád si ho prečíta, ale rozkaz je rozkaz. O niekoľko dní žiadal vedenie redakcie o podanie informácií a dokladov týkajúcich sa činnosti týždenníka Aspekt.

Po doručení listu Mjr. Ladislava Holáka koncom februára 1999 pohár mojej trpezlivosti pretiekol.

Z položených otázok jednoznačne vyplývalo, že sa opäť jedná o cenzurovanie a pokus o obmedzovanie slobody prejavu...

Veselé čítanie! V živote mi nebol doručený list, v ktorom na konci každej vety stál otáznik s výkričníkom.

Samozvané intenzívne návštevy „výkonných orgánov prvého stupňa“ a Holákove výkriky do tmy som sa rozhodla riešiť otvoreným listom zverejneným v Aspekte.

Po zverejnení listu pánovi Holákovi, prakticky znemožnení Holáka týždenníkom Aspekt, zavládlo navonok obdobie relatívneho pokoja.

eurorespekt.sk

Vlastne až po rokoch som si uvedomila, že otázky mali slúžiť v rámci nadštandardného servisu polície na spresnenie môjho obvinenia a rozsahu poškodenia Lackovičovho mena, či útoku na jeho osobu. Holák nebol vyšetrovateľom, jednoznačne sa jednalo o zneužitie polície na moje zastrašovanie a cenzúru vydavateľa oživením štb tradícií.

obvinenie....

Prvého júna 1999 vzniesol vyšetrovateľ nadporučík Gaduš voči mne obvinenie za pokračujúci trestný čin ohovárania a útoku na verejného činiteľa na základe podnetov údajne podaných štrnásteho a sedemnásteho decembra JUDr. Loduhovou a Ing. Lackovičom.

Dátumy podania vysvetľovali Gadušovu nervozitu pri nočnej návšteve redakcie v novembri. V čase preverovania údajného podnetu nebol žiadny podnet podaný...

Podnety, na ktoré sa Gaduš odvolával pri vznesení obvinenia, nikdy neboli súčasťou trestného spisu.

Vznesenie obvinenia zdôvodnil tým, že ako šéfredaktorka týždenníka Aspekt, som bola zodpovedná za uverejnené texty. V čase ich uverejnenia bola šéfredaktorom Edita Balušíková.

Podľa vzneseného obvinenia som bola obvinená za názov článku „Choré aktivity primátora mesta“, za dva odseky článku“ Zastavme hyenizmus“ a zverejnenie satiry, hoci som bola iba autorom predmetnej satiry.

Sporné texty mali Lackoviča poškodiť v predvolebnom období a voľbách v roku 1998. Paradoxne primátorskú stoličku obsadil, ale počet poslancov mestského zastupiteľstva kandidujúcich vo voľbách za HZDS, sa po voľbách zredukoval na necelú polovicu.

kampaň predvolebná...

Predvolebná kampaň Ing. Ľuboša Lackoviča na post primátora Považská Bystrica bola postavená na množstve klamstiev. Kandidáti na akúkoľvek funkciu

eurorespekt.sk

mnohokrát nadsadia a sľúbia občanom zmeny málo pravdepodobné, ale Ing. Ľuboš Lackovič v rámci predvolebnej kampane hodnotil vlastné štvorročné pôsobenie na poste primátora a podával prostredníctvom Považskobystrických noviniek občanom nepravdivé informácie napriek faktu, že poznal skutočný stav a problémy mesta.

Texty publikované v týždenníku Aspekt označil v Považskobystrických novinkách ako "markízovské vymývanie hláv občiankou južného Slovenska".

V rámci predvolebnej kampane prezentoval podniky založené Mestom Považská Bystrica ako prosperujúce spoločnosti s veľkým významom nielen pre mesto, ale i celý región.

Predvolebné klamstvo Ing. Ľuboša Lackoviča v plnej nahote odhalil materiál predkladaný na zasadnutí mestského zastupiteľstva s názvom „Plnenie rozpočtu za prvý až tretí mesiac 1999". Úroky z úverov poskytnutých mestu činili 7 mil. 510 tis. Sk a splátky úveru činili 10 mil. 580 tis. Sk. Z materiálu vyplývalo, že mesto nedisponovalo prostriedkami na splácanie úveru a z sumy 10 mil. 580 tis. Sk bolo reálne uhradených 645 tis. Sk, čiže 6,1%. Materiál hovoril o tom, že sedmina rozpočtu mesta v 1. kvartáli roku 1999 bola využívaná na splácanie úrokov, ako aj časti istiny samotných úverov.

Všetky spoločnosti zriadené mestom vykazovali rozsiahle straty a prežívali iba vďaka niekoľkomiliónovým dotáciám z rozpočtu mesta.

Štvrtina prostriedkov z mestského rozpočtu plynula v roku 1999 v podobe rôznych transferov ako dotácia spoločností zriadených mestom. Lackovičove ťaženie voči majetku Združených športových klubov, vyvolávalo u slušných ľudí dáviace reflexy.

vyšetrovanie...

Vyšetrovateľ v priebehu vyšetrovania spoľahlivo zistil, že autorom textu „Choré aktivity primátora mesta" je riaditeľ ZŠ, ktorej sa text týkal. Pravdivosť bola preukázaná riadne listinami. Autorom druhého textu bol kandidát na primátora PhDr. Marián Kočiš, pravdivosť textu bola opäť preukázaná listinami. Kočiš bol vyhodený niekoľko dní po tom, ako bol uvedený text nájdený v databáze počítača mestskej polície.

eurorespekt.sk

Bola som autorom satiry, ktorú sám vyšetrovateľ označil ako anonymný veršovaný útvar. V období predprípravného konania bolo jednoznačne preukázané, že nie som autorom napadnutých textov. Moje texty o nevhodnom nakladaní s majetkom mesta začali vychádzať koncom apríla 1999, po doručení materiálu z prvého zasadnutia mestského zastupiteľstva a materiál k takzvanej transformácii mestských podnikov na spoločnosti s ručením obmedzeným.

Meno JUDr. Loduhovej, sestry primátora Lackoviča, vtedy podpredsedníčky Okresného súdu v Považskej Bystrici sa nevyskytlo v žiadnom článku, ktorého som bola autorom, ani samostatne ani v nadväznosti na funkciu, ktorú zastávala na Okresnom súde v Považskej Bystrici.

obvinenie...

Uznesenie o vznesení obvinenia som prevzala štvrtého júna 1999, v deň uloženia zásielky na pošte. Z dátumov vyplývalo, že nebol záujem o dodržanie zákonnej lehoty na doručovanie ani na dodržanie päťdňovej lehoty na prípravu a zabezpečenie právneho zástupcu.

Na prvý výsluch deviateho júna 1999 som prišla s manželom. Ospravedlnila som neprítomnosť môjho právneho zástupcu a požiadala vyšetrovateľa, aby mi umožnil nahliadnuť do spisu, prípadne predložil trestné oznámenie, na základe ktorého vzniesol obvinenie. Po mojej požiadavke vyšetrovateľ znervóznel a telefonicky privolal pomoc.

O niekoľko minút prišiel do jeho pracovne zástupca riaditeľa odboru vyšetrovania kapitán JUDr. Mičic. Opätovne som ho požiadala o nahliadnutie do trestného spisu, na čo Mičic výsmechom reagoval, že páchateľom závažnej trestnej činnosti nie je umožnené nahliadať do spisu a že som povinná vyplniť formuláre k osobe obvineného. Pri riadku absolvovanie osobitnej školy sa Mičic niekoľkokrát dôrazne spýtal, kedy som absolvovala pomocnú školu.

Keď som na invektívy Mičica nereagovala, dostala som vysvetlenie, ako ma môžu vziať do kolúznej väzby. Vtedy sa niečo vo mne zlomilo, postavila som sa, povedala že sa nenechám urážať, tresla dverami a odišla.

O niekoľko rokov, som v spise našla úradný záznam - údajne som odmietla podpísať zápisnicu. O akej zápisnici hovorili v úradnom zázname netuším

eurorespekt.sk

dodnes, pretože žiadna zápisnica spisovaná nebola. Prekvapení mojou reakciou sa nestihli ani spamätať. Termín druhého výsluchu vyšetrovateľ stanovil na dvadsiateho druhého júla 1999.

Dvanásteho júla 1999 som podpísala plnú moc advokátovi JUDr. Müllerovi, ktorý v ten istý deň podal sťažnosť proti uzneseniu o obvinení a požiadal o preloženie vyšetrovacieho úkonu, stanoveného na dvadsiatehodruhého júla. 1999, čo zdôvodnil čerpaním dovolenky mimo územia republiky.

O preložení úkonu na jedenásteho augusta ma informoval pätnásteho júla 1999. Zmenu termínu výsluchu mi telefonicky oznámil aj vyšetrovateľ Gaduš.

eurospekt.sk

nočná návšteva...

Počas uzávierky č. 30, 31 v Aspekte prvého augusta 1999 v neskorých nočných hodinách navštívil redakciu človek, ktorý sa predstavil ako pracovník policajného zboru z Považskej Bystrice. Gaduša vykreslil ako slušného policajta a vysvetlil mi, že JUDr. Loduhová a riaditeľ okresného úradu vyšetrovania Bačík pripravujú podmienky a materiály na moje vzatie do kolúznej väzby. Termín vzatia do väzby vymedzil na desiaty až trinásty august 1999, pravdepodobne pred výsluchom, najneskôr na výsluchu. Možnosť zabrániť vzatiu do väzby videl v urýchlenom medializovaní kauzy.

O kolúznej väzbe som nevedela nič a vôbec som si nevedela predstaviť, akým spôsobom je možné pripraviť podmienky pre vzatie obvineného do kolúznej väzby, ani zadovážiť uvedenému opatreniu doklady. Aby si získal moju dôveru popisoval písomnosti, ktoré mi boli doručené, ako aj tie, ktoré mi doručené neboli, a podal mi kópiu uznesenia o prerušení konania, vydaného dňa dvadsiateho deviateho júla 1999 vyšetrovateľom Gadušom.

kolúzna väzba....

Začala som čítať prinesené listiny...

Z prerušenia konania, ako aj jeho odôvodnenia rozum zostal stáť. Vyšetrovateľ Ing. Gaduš prerušil konanie s odôvodnením, že pre neprítomnosť obvine-

nej nemožno vec náležite objasniť. V odôvodnení konštatoval, že predvolal obvinenú na adresu prechodného aj trvalého bydliska, o termínoch konania výsluchu som bola vyrozumená, na tieto som sa bez ospravedlnenia nedostavila, že žiadal policajtov z obvodného oddelenia z Považskej Bystrici o predvedenie, avšak predvedená som nebola, pretože sa v mieste trvalého ani prechodného bydliska nezdržiavam a môj pobyt nie je známy. Pre neprítomnosť prerušil konanie na neurčito.

V prvom momente som si uvedomila, že takúto kravinu môže vymyslieť len Bačík s Loduhovou a zhovädiť sa prináleží Gadušovi.

Vyšetrovateľ ma jedenkrát predvolal na výsluch, na ktorý som sa riadne dostavila, nikdy nepožiadal v období od dvadsiateho júla 1999 do jedenásteho augusta Nitrianske obvodné oddelenie o zistenie môjho pobytu v mieste trvalého bydliska, prípadne predvedenie a nepožiadal o zistenie pobytu obvinenej v mieste prechodného bydliska, ani predvedenie, jednoducho preto, že nemal dôvod.

Gaduš mal dostatok informácií o tom, že sa zdržujem v mieste prechodného bydliska, vzdialeného približne 300 metrov od polície, prípadne v redakcii týždenníka Aspekt, cca. 400 metrov od úradu vyšetrovania. Policajti mali stravovanie zabezpečené v budove, v ktorej som bývala. V priebehu dňa som zvyčajne stretla veľkú časť policajného oddelenia.

Pravidelne jedenkrát do týždňa som komunikovala s príslušníkmi polície o publikovaných kauzách zo zvodky, z ktorej každý týždeň bol zverejnený výstup v týždenníku Aspekt. Na polícii sme sa s Gadušom náhodne stretli deň pred prerušením konania z dôvodu nezastihnutia.Vytváranie nepravdivých legiend ako podklad pre moje väzobné stíhanie bolo nespochybniteľné.

posledný prejav kolegiality...

Ak by som mala spätne hodnotiť svoje kontakty so slovenskými médiami, tie boli do roku 1999 čisto pracovné. Stretávali sme sa sporadicky na tlačovkách, mestských akciách, prípadne na seminároch súvisiacich s decentralizáciou verejnej správy a samosprávy. Nadradenosť a neprimerane povýšenecké správanie novinárov z denníkov a elektronických médií pestovanie bližších kontaktov vylučovalo.

eurospekt.sk

V deň tajomnej návštevy, krátko po polnoci, som s redaktorom DCA rádia – s Ondrejom Törökom pripravila rozhovor v tvare pre rozhlasové vysielanie „Útok na verejného činiteľa“, ktoré odvysielalo DCA rádio a požiadala o pomoc Andreja Hrica, v tom čase majiteľa rádia Twist.

Rádio Twist niekoľko dní intenzívne v pravidelných vstupoch vysielalo informáciu o mojom obvinení. Mediálne výstupy rádia Twist, spracované Lenkou Ďurkechovou - Dale, patrili nepochybne k najkvalitnejším výstupom v rámci medializovania celej kauzy. V tomto období som ešte bola presvedčená, že slovenské média si uvedomujú, akým vážnym zásahom do slobody prejavu je trestné konanie voči novinárovi pre uverejnenie satiry, ktorá nezakladá subjektívnu ani materiálnu podstatu trestného činu a nie je žalovateľná v občiansko-právnom konaní. S odstupom času si uvedomujem, že jediný koho rozmýšľanie sa priblížilo k môjmu uvažovaniu, bol vtedajší riaditeľ rádia Twist pán Machaj a Andrej Hric.

bohorovnosť, posadnutosť alebo hlúposť....

Únik informácií z policajného riaditeľstva sudkyňu JUDr. Loduhovú neodradil od pôvodného zámeru môjho vzatia do väzby v duchu pôvodného scenára. Vyšetrovateľ mal prerušiť konanie z dôvodu nezastihnutia obvineného, voči ktorému mali Loduhová a Lackovič podať sťažnosti. Na základe sťažností mal Gaduš požiadať o súčinnosť prokuratúru. Prokuratúra požiadať súd o vydanie príkazu na zatknutie a vzatie do kolúznej väzby...

Podmienky na vzatie do kolúznej väzby som údajne naplnila publikovaním textu v čísle 30-31 Aspektu „Vybrali si Japonci Považskú Bystricu.“

Text hovoril o predvolebnom klamstve Ľuboša Lackoviča, že firma Yazaki Corporation vytvorí v Považskej Bystrici 1200 pracovných miest.

Informácia o stavbe prevádzky sa nezakladala na pravde, čo po vydaní Považskobystrických noviniek, v ktorých senzačnú správu Ľuboš Lackovič prezentoval, okamžite dementoval v denníku Sme formou plateného článku prezident firmy Yazaki Corporation Masaiuki Ysakhava.

Prirodzene, že uverejnený text rozčúlil váženú sudkyňu JUDr. Loduhovú, ale to nič nemenilo na skutočnosti, že brat pani sudkyne Ing. Lackovič v pred-

eurospekt.sk

volebnej kampani, v tak citlivej otázke ako je problematika zamestnanosti, sa uchýlil ku klamstvu.

Deviateho augusta 1999, presne ako povedal policajt, podala JUDr. Loduhová sťažnosť proti uzneseniu o prerušení konania. V sťažnosti uviedla, že postup vyšetrovateľa považuje za hrubé porušenie procesného postupu a za predčasné, nakoľko nevyužil všetky možnosti zaistenia účasti obvinenej pred vyšetrovacím orgánom. Vyšetrovateľovi vyčítala, že využil len jednu z možností zaistenia obvinenej a to predvedenie.

Po údajnom nepredvedení obvinenej mal dať príslušnej okresnej prokuratúre podnet na iniciovanie vydania príkazu na zatknutie. Zdôrazňovala, že "ak je daný niektorý z dôvodov väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť tak jeho prítomnosť na výsluchu, vydá v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

Kládla otázky, či to, že ako obvinená napriek viacnásobnému predvolaniu, ktoré mi bolo doručené, následnému neúspešnému predvedeniu pred vyšetrovací orgán, môžem ešte niečím iným naplniť dôvod väzby. Loduhová postup vyšetrovateľa považovala za nepochopiteľný a nezákonný.

Podľa pani sudkyne som jednoznačne splnila dôvody väzby, pretože publikovaním sa naďalej dopúšťam trestnej činnosti. Opäť som v ASPEKT - e, v ktorom som bola šéfredaktorkou v č. 30-31, tretieho augusta 1999 naplnila všetky formálne a materiálne stránky trestného činu,, takže podľa Loduhovej som jednoznačne pokračovala v páchaní trestnej činnosti.

Pôsobivú sťažnosť hodnú autority s adekvátnym vzdelaním plnú klamstiev dotvorila famózne niekoľkými typmi, kde je ma možné zastihnúť. Najviac pobavilo tvrdenie, že denne nosím deti do materskej školy v Považskej Bystrici. Môj syn mal v dobe sťažnosti jedenásť rokov a dcéra osem. Bol to iba začiatok množstva Loduhovej kravín uvádzaných v sťažnostiach, ktoré som musela vyvracať. Skutočné jóbovky prišli neskôr.

Desiateho augusta 1999 podal sťažnosť proti uzneseniu o prerušení konania zo dňa dvadsiateho deviateho júla aj Ing. Lackovič ako poškodený, v sťažnosti okrem táranín podobných Loduhovej uvádzal, že : „Trestný poriadok má dostatok ustanovení a možností zamedziť v pokračovaní páchania trestnej činnosti, čo v danom prípade vyšetrovateľ nespravil. Podľa Lackoviča v danom

eurorespekt.sk

prípade bolo jednoznačne preukázané, že už s poukazom na číslo Aspektu 30-31 bola vážna obava, že moja trestná činnosť bude naďalej pokračovať. Po doručení sťažností mal Gaduš, iniciovať vydanie príkazu na zatknutie.

ibaže, lenže... a pokašľané finále

JUDr. Loduhovej výraz dodržať slovo a nebodaj lehota na podanie sťažnosti nehovorili absolútne nič. Nedokázala sa správať korektne ani ku komplicom, ktorí sa na jej trestnej činnosti spolupodieľali. Presvedčená o vlastnej geniálnosti a prirodzenej autorite akosi zabudla sťažnosť podať v dohodnutej lehote, a tak vyšetrovateľ Gaduš nemal čo odstúpiť a prokuratúra nemala na základe čoho konať. Gaduš ani po siedmich mesiacoch od začatia konania, dva mesiace od vznesenia obvinenia nemal v spise sľúbené trestné oznámenia, na ktoré sa odvolával.

Vyšetrovateľ vedel, pre aký účel vydáva uznesenie o prerušení konania, vedel aj to, že zdôvodnenie sa nezakladá na pravde a seba ošetril vyrozumením o úkone naplánovaným na jedenásty august 1999.

spadla z oblakov...

Jedenásteho augusta som sa spolu s advokátom dostavila na riadne naplánovaný výsluch. Skôr ako ma začal vypočúvať, podal mi do ruky uznesenie o pokračovaní v trestnom konaní s odôvodnením „pokračujem, lebo nie je dôvod na prerušenie“.

„Pán Gaduš, v tom uznesení chýba už len zmienka o tom, že som spadla z oblakov.“ Gaduš zbledol ako stena,ale na poznámku slovne nezareagoval.

Vyšetrovateľovi som predložila listinné dôkazy poukazujúce na nedodržanie zákona o obecnom zriadení, zákona o rozpočte obcí a zneužívaní právomocí verejného činiteľa, predovšetkým Ing. Lackoviča a právneho zástupcu mesta Považská Bystrica JUDr. Pavla Loduhu - švagra Ing. Lackoviča a požiadala som o vypočutie svedkov. Keďže mi nebolo umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, požiadala som JUDr. Müllera, aby sa dôkladne oboznámil so spisom a dal vyhotoviť fotokópiu celého spisu.

eurorespekt.sk

JUDr. Müller mi o niekoľko dní priniesol zopár kópií zápisníc z výsluchov s tvrdením, že v spise sa nič iné nenachádza. Uistil ma, že nemá význam sa uvedeným obvinením naďalej zaoberať a už vôbec nie konanie medializovať, nakoľko vyšetrovateľ v krátkom čase obvinenie zruší, pretože inak by sa musel zaoberať dôkazovým materiálom zhromaždeným vo vyšetrovacom spise, ktorý je v neprospech Lackoviča, aktivitami katastrálneho úradu Považská Bystrica, nezákonnými prevodmi majetku Združených športových klubov Považská Bystrica do majetku Mesta Považská Bystrica, ako aj vydieračskými praktikami JUDr. Loduhu.

Hovoril o návšteve bývalého kolegu prokurátora JUDr. Križku, ktorý mu vysvetlil, že cieľom celého konania nemalo byť moje odsúdenie, ale zastaviť vydávanie Aspektu za akúkoľvek cenu. Keďže v tomto období bol na redakciu Aspekt rôznymi žalobami vyvíjaný nátlak, rozhodla som pätnásteho augusta ukončiť vydávanie týždenníka Aspekt.

Oveľa neskôr som zistila, že Ing. Gaduš sa odmietol podieľať na mojom vzatí do kolúznej väzby. Nepožiadal prokuratúru o vydanie príkazu na zatknutie a v súlade s Trestným poriadkom zažurnalizoval do spisu všetky listiny, predložené počas výsluchov realizovaných po vznesení obvinenia a zákonným spôsobom preveril pravdivosť tvrdení obvinenej, ako aj poškodených. Posledný výsluch v konaní vedený Gadušom som absolvovala šestnásteho augusta 1999.

koniec prvej estrády v režii adekvátne vzdelanej...

Na základe sťažnosti podanej mojím obhajcom siedmeho októbra 1999 vyšetrovateľ uznesenie o vznesení obvinenia zrušil.

„Napadnuté uznesenie ruším celé. Predmetným konaním Jany Koleničovej nebola naplnená subjektívna stránka skutkových podstát uvedených trestných činov, ale naplnila skutkovú podstatu „Priestupku proti spoločenskému spolunažívaniu“. Vec bude odovzdaná Okresnému úradu v Považskej Bystrici na prejednanie priestupku.“

Všetkým účastníkom konania JUDr. Loduhovej, Ing. Lackovičovi, ako aj prokurátorovi JUDr. Kriškovi bolo uznesenie ČVS OUV 345/PB 98 o zrušení

euroaspekt.sk

uznesenia riadne doručené. Napriek faktu, že proti uzneseniu bola prípustná sťažnosť, ktorú bolo možné podať u vyšetrovateľa do troch dní od doručenia, poškodení nepodali v lehote a ani neskôr proti uzneseniu sťažnosť.

Uznesenie nadobudlo právne účinnosti a stalo sa vykonateľným dňom osemnásteho októbra 1999. Npor. Gaduš osemnásteho novembra 1999 opatril uznesenie pečiatkou právoplatnosti a odstúpil na priestupkové konanie.

horúca jeseň počestnej sudkyne...

Jeseň v roku 1999 z pohľadu JUDr. Loduhovej musela byť úplnou katastrofou. Počestná pani doktorka, nespamätaná z neúspešného pokusu o moje vzatie do kolúznej väzby z augusta 1999 mala doručené zrušenie obvinenia proti mne, voči ktorému sa nemohla ani odvolať, pretože vyšetrovateľ zažurnalizoval do spisu takmer 200 strán listín súvisiacich s privatizáciou Okresného bytového podniku a všetky listiny súvisiace s nezákonným prevodom majetku Združených športových klubov na Mesto Považská Bystrica, na ktorej sa podieľal vážený manžel pani sudkyne a pán brat Ing. Ľuboš Lackovič.

V decembri 1999 bolo priestupkové konanie rozhodnutím Okresného úradu v Považskej Bystrici z dôvodu premlčania zastavené.

Bolo definitívne a navždy rozhodnuté, že nespáchala som žiadny trestný čin a nedopustila sa priestupku.

druhé trestné konanie...

Koncom novembra v roku 1999, keď vyčíňanie tandemu Lackovič, Loduha a prevody majetku mesta na súkromné osoby blízke predstaviteľom HZDS nabralo obludné rozmery podali, sme s manželom na Lackoviča a Loduhu trestné oznámenie.

JUDr. Loduhová, po oboznámení sa s podnetom, pocítila silnú potrebu ma trestne stíhať. Posadnutá túžbou postaviť ma pred súd pre splnenie svojho životného sna, rozhodla sa využiť všetky kontakty z dlhoročného pôsobenia

eurorespekt.sk

v justícii bez ohľadu na ohrozenie ich profesijnej kariéry. Stala som sa pre ňu nenávideným cieľom, ktorý treba za každú cenu zničiť.

Sen JUDr. Loduhovej mal iba jeden háčik :vydávanie Aspektu bolo od augusta 1999 zastavené a trestné konanie vedené voči mne v októbri 1999 právoplatne skončené.

S prokurátorkou JUDr. Vierou Kováčikovou a JUDr. Ingrid Slabou, podarilo sa „dievkám" predsa len nájsť spôsob, ako vo veci právoplatne skončenej, bez rozhodnutia o zrušení obvinenia, ako aj bez rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku vydaného v zmysle zákona generálnym prokurátorom, pokračovať v trestnej veci.

Rozprávkou o sťažnosti JUDr. Loduhovej proti uzneseniu o zrušení obvinenia podanou v lehote, ktorá na prvý pohľad bola riešením viac ako krátkodobým, dokázali mi druhým trestným konaním zničiť jedenásť rokov života.

scenár, réžia, výroba... JUDr. Viera Kováčiková

JUDr. Viera Kováčiková, Krajská prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín, vážnou úlohou viesť konanie, ktoré nemalo oporu v zákone, poverila svoju podriadenú JUDr. Ingrid Slabú. JUDr. Viera Kováčiková patrila k uznávaným odborníkom na trestné právo, takže pochybnosti o jej znalosti základov trestného práva boli vylúčené.

Napokon, nepochybovala som o jej odbornosti, pochybovala som o jej čestnosti, slušnosti, morálke. Práve Kováčiková pripravila scenár a zabezpečila realizáciu dlhoročného trestného konania. Dnes pre mňa táto žena predstavuje prokurátorské a ľudské dno.

Od roku 2000, všetky sťažnosti podané v súvislosti s trestným konaním, boli adresované práve Kováčikovej. Sťažnosti súvisiace s konaním prokurátorov okresnej prokuratúry, o ktorých mala v zmysle zákona z pozície funkcie krajskej prokurátorky rozhodnúť osobne, neriešila.

Na moje podnety z obdobia rokov 2000 až 2007 do ukončenia sporu nebola doručená žiadna odpoveď a sťažnosti, ktoré mala odstúpiť na generálnu pro-

eurorespekt.sk

kuratúru, boli odstupované na riešenie podriadenej JUDr. Slabej. Od založenia druhého trestného spisu v roku 2000 spolu so Slabou intenzívne falšovali spis tak primitívne, že chvíľami to vyzeralo, že im chýba nielen znalosť základov trestného práva, ale i základná gramotnosť.

drzosť, istota, prevtelenie... jasnovidka Slabá

Úlohy postaviť ma pred súd sa zhostila Slabá s plným nasadením. Prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trenčín JUDr. Križkovi vydala 4.2. 2000 pokyn pokračovať v konaní právoplatne (!) skončenom 7.10 1999.

V zmysle trestného poriadku, uznesenie o zrušení obvinenia po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti, bolo možné zrušiť iba cestou mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý umožňoval vydať pokyn na opätovné vznesenie obvinenia výlučne generálnemu prokurátorovi a ministrovi spravodlivosti SR.

Prevziať na seba kompetencie generálneho prokurátora nepochybne vyžadovalo nielen riadnu drzosť, ale aj istotu, že jej trestná činnosť nebude nikdy riešená orgánmi činnými v trestnom konaní.

zmätkár Križka...

Trestný spis pridelili prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trenčín JUDr. Križkovi. S odstupom času je možné tento krok hodnotiť ako chybu, ktorá ich usvedčila z úmyslu páchania trestnej činnosti.

Križka bol dozorovým prokurátorom prvého trestného konania, poznal uznesenie vydané siedmeho októbra 1999, mal vedomosť nielen o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia, ale aj o právoplatnom ukončení trestného konania zrušením uznesenia o vznesení obvinenia.

Prokurátor Križka vydával v decembri 1999 stanovisko, že v rámci konania vyšetrovateľ Gaduš vykonal všetky úkony v súlade so zákonom a vo svojom rozhodnutí uvádzal, že všetky rozhodnutia vyšetrovateľa vo veci preskúmal, pričom nezistil, že by rozhodnutia boli vydané v rozpore so zákonom.

eurorespekt.sk

V uznesení konštatoval, že rovnako v súlade so zisteným skutkovým stavom postupoval vyšetrovateľ v prípade odovzdania veci na prejednanie priestupku a v postupe vyšetrovateľa nezistil žiadne protizákonné ani neopodstatnené konanie.

V prípade nesúhlasu so závermi vyšetrovateľa v zákonnej pätnásťdňovej lehote mohol podať voči uzneseniu námietku. Po využití opravného prostriedku nebol by vyšetrovateľ Gaduš odstúpil spis na priestupkové konanie na Okresný úrad Považská Bystrica.

Hoci JUDr. Križka spis poznal a vedel, že konanie voči mne bolo právoplatne ukončené, o niekoľko týždňov v rozpore so zákonom vydal pokyn k opätovnému vzneseniu obvinenia. Križka postupoval v zmysle pôvodnej dohody s „dievkami". Pokračoval v pôvodnom konaní a pokyn opatril spisovou značkou z pôvodného konania.

odmietnutie poslušnosti a výmena neprispôsobivého...

Vyšetrovateľ Ing. Gaduš rozprávku o sťažnosti podanej v lehote JUDr. Loduhovou nestrávil. Vedel, že ak by nejakú sťažnosť v trojdňovej lehote na podanie sťažnosti podala, napadla by do spisu a on zo zákona postúpil spis na rozhodnutie o sťažnosti prokurátorovi Križkovi. Vedel, že ani Križka nerozhodoval o žiadnej námietke, pretože ak by rozhodoval, uznesenie by napadlo spätne do spisu a nebolo by možné uznesenie o zrušení obvinenia opatriť pečiatkou právoplatnosti.

Na pokračovanie v trestnej veci panstvu chýbalo rozhodnutie o zrušení uznesenia vyšetrovateľa, vydané generálnym prokurátorom. Vyšetrovateľ Gaduš, proti Križkovmu pokynu, podal šestnásteho marca 2000 námietku. Posledný statočný bol následne vylúčený.

Po odmietnutí spisu Gadušom, kreatívne dievčatá opäť raz prejavili zmysel pre spravodlivosť, rozsiahle znalosti v trestnom práve a dostáli povesti odborníčok.

eurorespekt.sk

nové konanie, pre nové skutky...

Založili nový trestný spis, ktorý opatrili novou spisovou značkou a JUDr. Ingrid Slabá dvadsiateho ôsmeho apríla vydala 2000 príkaz pokračovať v konaní ČVS OUV-345/PB-98 právoplatne skončenom, pod zmeneným číslom ČVS: OUV-146/PB-2000.

Nové číslo konania bolo účelové, malo vytvoriť dojem, že sa jedná o nové skutky a nové konanie. Spis so zmeneným číslom pridelili vyšetrovateľovi Mgr. Michalcovi.

JUDr. Slabá s porušením vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi evidentne nemala problém. Uvažovať o pochybení možné nebolo. Predpoklad, že by prokurátorka krajskej prokuratúry nevedela, že každý vyšetrovací spis je označený spisovou značkou, ktorá obsahuje skratku začiatočných písmen slov „číslo vyšetrovacieho spisu"/ „ČVS"/ a najmä, že rovnakou spisovou značkou treba označiť každú písomnosť, ktorú v tej istej veci vyhotovil policajt a zakladá ju do vyšetrovacieho spisu, bol nepredstaviteľný.

Nový pokyn odôvodnila v plnom znení odpisom uznesenia o vznesení obvinenia v pôvodnom konaní.

z rozprávky do rozprávky s Michalcom...

Neprispôsobivého Gaduša vymenili za ohybnejšieho Michalca, rozprávku o podanej sťažnosti nahradili rozprávkou o nových skutkoch a trestnú činnosť som prostredníctvom týždenníka Aspekt údajne páchala od októbra do decembra 1999. Fakt, že od augusta 1999 týždenník Aspekt nevykonával žiadnu činnosť a nevydával týždenník, bol pre aktérov bezpredmetný, obraz páchateľa trestnej činnosti bolo potrebné dotiahnuť do dokonalosti.Verziu o nových skutkoch, svedeckými výpoveďami dotvárali poškodení v rámci svedeckých výpovedí. Keďže predpokladali, že môže dôjsť k návratu pôvodnej rozprávky o podanej sťažnosti, vymysleli rozprávku, podľa ktorej som v „ inej trestnej veci" pre podobnú trestnú činnosť už obvinená v „inom" trestnom konaní. Predovšetkým JUDr. Loduhová zdôrazňovala, že je voči mne vedená trestná vec, ktorú vyšetruje Ing. Gaduš, ale nie je doriešená.

euroespekt.sk

Keďže obidve verzie vedenia trestného konania mali vážne trhliny, dievčatá sa rozhodli upratať trestný spis z prvého konania do trestného spisu z druhého konania a pôvodný trestný spis právoplatne skončený prezentovať ako „pomocný materiál".

Pri bežnej komunikácii Loduhovej s vyšetrovateľom by bolo možné konštatovať, že pani sudkyňa sa jednoducho vytárala. Nepravdivé tvrdenia, v rámci svedeckej výpovede, trestný zákon označuje termínom krivá svedecká výpoveď. Klamstvami s cieľom privodiť mi trestné konanie, spáchala počestná trestná sudkyňa trestný čin.

fašistický zmätok. Michalec

Niekoľko týždňov po ukončení prvého trestného konania v decembri 1999 som otehotnela a začiatkom marca roku 2000 ako tehotnú pacientku s vážnymi onkologickými a srdcovo-cievnymi ochoreniami, ako aj problémami pohybového ústrojenstva preradili ma do kategórie rizikovo tehotných. S ošetrujúcou lekárkou Lili Kónyovou sme sa dohodli, že sa budem zdržiavať v Nitre a dvakrát do týždňa navštevovať ambulanciu rizikového tehotenstva.

Dvadsiateho štvrtého mája 2000 sa so mnou telefonicky skontaktovala sekretárka. Dala mi kontakt na Michalca, vraj sa s ním mám urýchlene telefonicky skontaktovať. Informoval ma, že prešetruje naše trestné oznámenie z novembra 1998, potrebuje adresy zamestnancov zamestnancov redakcie a rád by hovoril aj so mnou.

Ani slovom sa nezmienil o tom, že by preveroval moju trestnú činnosť súvisiacu s publikovaním textov voči Ing. Lackovičovi. Povedala som mu, že ak budem mať cestu do Považskej Bystrice tak sa za ním zastavím, ale že to nie je isté, nakoľko mám zdravotné problémy. Nakoniec sme sa dohodli, že prídem na oddelenie koncom júna. Doklady a informácie, ktoré bude potrebovať súrne, poskytne moja sekretárka Daniela Seková.

Môj stav sa rapídne zhoršil. V dopoludňajších hodinách pätnásteho júna 2000, som bola prijatá na lôžkové gynekologicko-pôrodnícke oddelenie v Nitre. Zdravotné problémy boli natoľko vážne, že sa uvažovalo o predčasnom vyvolaní pôrodu. Dvadsiateho 20. júna som sa telefonicky skontaktovala s Mgr. Michalcom a oznámila mu túto skutočnosť. V danej situácii som naozaj

eurorespekt.sk

nevedela ako dlho bude trvať moja hospitalizácia v Nitre a ak by aj k predčasnému pôrodu došlo, mala som byť preložená na interné oddelenie v Nitre na stabilizovanie a následne na onkologické oddelenie do Brna.

Päť dní po pôrode, deviateho septembra 2000 bola som prepustená do domáceho ošetrenia a na ďalšiu hospitalizáciu som mala nastúpiť začiatkom októbra v Brne. V tom období rizikom neboli iba moje pôvodné ochorenia, ale aj hmotnosť stodvadsaťosem kíl, ktorá spôsobovala vážne problémy.

Niekoľko dní po príchode z pôrodnice manžel prevzal predvolanie na výsluch, ktorý sa mal konať osemnásteho septembra 2000. Pridelené číslo konania nestotožnil so žiadnym konaním vo veci našich podnetov. Na predvolaní nebolo uvedené v akej veci bude vypovedať, čiže o konaní voči mne nemohol ani tušiť. Po príchode na políciu mu Michalec oznámil, že bude vypovedať v trestnej veci obvinenej Koleničovej Jany za publikovanie satiry. Michalca upozornil na nezanedbateľný fakt, že vec bola riadne ukončená zrušením uznesenia o vznesení obvinenia a priestupkovým konaním v roku 1999 a predovšetkým mal požiadať o vysvetlenie pred vynesením obvinenia a naviac ako obvinenej nebolo uznesenie doručené, bolo zmarené jej právo na sťažnosť a je marené jej procesné právo na obhájcu a jeho účasť na výsluchu svedkov.Okrem toho vie že z nemocnice bola prepustená po pôrode len pred pár dňami. Skúsil na manžela svoju autoritu keď povedal že ma dá predviesť, ale ten mu odvetil, že to nerobili ani fašisti a dal si zavolať riaditeľa. Výsluch bol ukončený. Bez doručeného obvinenia.

obvinená... mimo hru...

Michalec tvrdil, že sa jedná o novú činnosť a nové skutky, ktoré som páchala prostredníctvom Aspektu po ukončení trestného konania vedeného Gadušom.

Podľa Michalca som páchala trestnú činnosť od októbra do decembra 1999 publikovaním textov v týždenníku, ktorý v tom čase niekoľko mesiacov nevychádzal.

Skutočnosť, že som obvinená, mi oznámil manžel po príchode z výsluchu. Deň po výsluchu manžela som sa s Michalcom telefonicky spojila a spýtala sa, aký nezmysel vymysleli tento krát. Po oboznámení s údajnými trestnými skutkami uvedomila som si, že popisuje konanie vedené Ing. Gadušom.

eurorespekt.sk

Po upozornení, že popisuje Ing. Gadušom vedené konanie, ešte raz zdôraznil, že sa jedná o nové konanie a nové skutky, ktoré som údajne spáchala po ukončení konania Gadušom. Keď som sa spýtala kto podal trestné oznámenie, zrušil hovor.

Od tej chvíľe som dokázala premýšľať iba nad tým, ako sa dostanem k uzneseniu o vznesení obvinenia. Manžel ma presviedčal, že pokiaľ by uznesenie zaslal, pošta by ho nepochybne doručila. Po mojom naliehaní vybral sa manžel na poštu do Považskej Bystrice, kde mu oznámili, že za posledné tri mesiace nebola na moje meno doručená žiadna pošta a vydali o tom potvrdenie. Po absolvovaní podobného rituálu na hlavnej pošte v Nitre bolo jasné, že uznesenie o vznesení obvinenia mi Michalec nemá záujem doručiť.

Vedela som, že musím zabezpečiť aspoň vhodnú liekovú terapiu, skôr ako mi bude doručené obvinenie, a vyšetrovateľ ma začne obmedzovať v pohybe. Manžel ma odviezol na niekoľko dní do Brna. Po štyroch dňoch som sa vrátila opäť do domáceho ošetrenia.

šestonedelie...

Obdobie šestonedelia je považované za jedno z najkrajších období po pôrode, ale zároveň obdobím, kedy je žena najzraniteľnejšia. Obdobím, kedy vystavenie rodičky neprimeranému stresu môže vážnym spôsobom poškodiť nielen psychiku, ale aj celkový zdravotný stav. Intenzívne vyšetrovanie a terorizovanie Michalcom v štýle päťdesiatych rokov prinieslo svoje ovocie a výrazne sa začalo podpisovať na mojom zdraví.

S prevzatím obvinenia do môjho života vstúpil dávivý reflex. V tom období som mala za sebou niekoľko operácií brušnej dutiny, čiže aj skúseností s príznakmi a vedela, že moje zvracanie nesúvisí s diagnostikovaným ochorením, nebolo totiž sprevádzané tupou bolesťou brušnej dutiny.Pri čítaní rozhodnutia ma jednoducho naplo, začala som prudko zvracať a po zvrátení nebola schopná niekoľko dní sa riadne najesť.

Po ukončení vyšetrovania za necelý polrok rok zo stodvadsaťosem kíl, vážila som necelých päťdesiat päť kilogramov, mala problémy s tlakom a najmä stabilitou.

eurorespekt.sk